

Construcció del col·legi Francesc Barjau (1975)

CRÀ'NICA SOCIAL. L'octubre de 1975 s'accelerava el final de la construcció del col·legi Francesc Barjau, que havia de cobrir una de les necessitats d'ensenyament de la nova zona de la Font dels Capellans, que, encara en ple franquisme, havien inaugurat el 15 de juliol de 1975 els prínceps d'Espanya, Joan Carles i Sofía, acompanyats pels màxims dirigents franquistes de la ciutat, com l'alcalde Soldevila i el cap Local del Movimiento, Pere Carreras.

Manolo Sánchez (ACBG).

Entre els dirigents barcelonins, el president de la Diputació, Juan Antonio Samaranch, que en el transcurs d'un mes li va deixar diàfanament clar al cap falangista local, Pere Carreras, que «el franquisme havia mort definitivament». Les obres, fetes de pressa, amb acabats de baixa qualitat i sense les zones verdes, projectades però no realitzades, van comportar un munt de problemes entre els nous veïns i els propietaris de l'Obra Sindical del Hogar. Tot plegat va concloure amb la creació de l'Associació de Veïns de la Font dels Capellans, que va pal·liar les mancances existents i va aconseguir millorar el nombre d'equipaments per a la barriada.

Durant aquells anys, el sector de la Sagrada Família tan sols disposava d'una guarderia als locals adjunts de la parròquia. Se'n feia càrrec econòmicament una junta de pares fins que l'any 1976 va patir un important dèficit econòmic que es va resoldre amb la col·laboració de tots els escolars de Manresa. Després de nou anys de funcionament, la guarderia va tancar i bona part dels alumnes es van integrar a la nova llar d'infants Picarol. Des del curs 1969-70 funcionava el col·legi Anselm Cabanes, amb bons equipaments i infraestructures. El Carrero Blanco, que ben aviat durant la Transició va passar a denominar-se Francesc Barjau, havia tingut molts conflictes amb les permanències, fins que l'Assemblea de Mestres de Manresa, partidària de l'ensenyament gratuït, en va aconseguir la supressió. En la fotografia, les grues Marcel Soler, que eren les més conegudes i les que més treballaven a Manresa durant les dècades dels anys 1970 i 1980, treballant en els nous serveis d'ensenyament de la zona de la Font dels Capellans, un sector que va viure de la nit al dia la transformació de més de nou hectàrees de terreny rústic de regadiu i urbà edificable, en una zona on fins aleshores l'activitat principal havia estat la pagesia.